

Den 13:e

Not 99. Ansökan av E Sabel AB om resning i mål ang föreläggande enligt lagen om påföljder och ingripanden vid olovligt byggande m m (LPI). — Byggnadsnämnden i Piteå kommun avslog den 17 maj 1983 en ansökan från K Sabel AB om byggnadslov för ianspråktagande av byggnad på fastigheten Öjebyn 116:1 för ändamål (förvaring och försäljning av livsmedel m m) som stred mot gällande stadsplan och planbestämmelser. Den 1 november 1983 beslöt nämnden, med stöd av 15 och 17 §§ LPI, att förelägga E Sabel AB, som ägde fastigheten, att vid vite av 10 000 kr vidta på bolaget såsom fastighetsägare ankommande åtgärder varigenom pågående försäljningsverksamhet i byggnaden skulle upphöra senast inom en månad från det bolaget fått del av beslutet. — E Sabel AB anförde besvär mot byggnadsnämndens beslut av den 1 november 1983. Länsstyrelsen i Norrbottens län ändrade i beslut den 7 december 1983 inte det överklagade beslutet. Kammarrätten i Sundsvall lämnade av bolaget anförda besvär utan bifall och regeringsrätten beslöt den 14 november 1985 att inte meddela prövningstillstånd. — I ansökningen yrkade bolaget att kammarrättens dom skulle upphävas och anförde i huvudsak följande: I ärendet förelåg nya omständigheter och bevis. Byggnadsnämnden i Piteå kommun hade nämligen den 7 oktober 1986 beviljat bolaget dispens och byggnadslov för att ta i anspråk en annan industribyggnad på fastigheten Öjebyn 116:1 än den som avsågs i nämndens föreläggande den 1 november 1983. Den byggnad som sålunda fick tas i anspråk skulle användas för samma ändamål som den byggnad som avsågs med förelägandet. Enligt bolagets mening gällde den beviljade dispensen och det meddelade byggnadslovet hela fastigheten. Bolaget hänvisade till 15 § andra stycket LPI enligt vilken bestämmelse ett föreläggande förfaller om byggnadslov beviljas efter det att förelägandet meddelats. Den information som bolaget erhållit från företrädare för byggnadsnämnden genom en skrivelse av den 19 april 1983 hade varit ofullständig. I skrivelsen angavs nämligen inte att byggnadslov skulle kunna medges om bolaget flyttade försäljningsverksamheten till den byggnad som avsågs med det numera beviljade byggnadslovet. *Regeringsrätten (1989-03-13, Hamdahl, Mueller, B Sjöberg, Baekkevold):* Vad bolaget anført utgör inte skäl för resning. — Regeringsrätten bifaller inte ansökningen. (fd I 1989-02-13, Ljungström)

Not 100. Besvär av Tina L ang rätt att ta del av allmän handling. Tina L begärde hos riksbanken att få ta del av handlingar rörande fastighetsinvesteringar i utlandet. *Riksbanken (1988-11-09):* Begärda uppgifter avser enskildas ekonomiska förhållanden. Då det inte står klart att de enskilda som berörs ej lider skada om uppgifterna lämnas ut, gäller sekretess för dessa uppgifter enligt 9 kap 5 § sekretesslagen (1980:100). — Framställningen avslås. — Tina L fullföljde sin talan. Hon uppgav att hon var sysselsatt med ett uppsatsarbete vid Göteborgs universitet, som syftade till att ge en generell överblick över svenska fastighetsinvesteringar i utlandet och inte rörde enskilda företags handlande, och att hon ville ha möjlighet att inhämta faktiska totalbelopp för fastighetsförvärv i de länder hon behandlade. — *Regeringsrätten (1989-03-13, Hamdahl, Björne, Voss, Berglöf, Swartling):* I 2 kap 12 § tryckfrihetsförordningen föreskrivs bl a följande. Allmän handling som får lämnas ut skall på begäran genast eller så snart det är möjligt på stället utan avgift tillhandahållas den, som önskar ta del därav, så att handlingen kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas. Kan handling ej tillhandahållas utan att sådan del därav som icke får lämnas ut röjes, skall den i övriga delar göras tillgänglig för sökanden i avskrift eller kopia. Myndighet är icke skyldig att tillhandahålla handling på stället, om betydande hinder möter. — Av utredningen i målet framgår att de handlingar som Tina L önskar ta del av återfinns i en del av de ärenden som till ett sammanlagt antal av 5 000—6 000 per år diarieförs hos riksbanken under rubriken ”investering i utlandet” och att det krävs ett betydande arbete från riksbankens sida för att sortera fram dessa handlingar. Det är vidare

sannolikt att handlingarna till viss del omfattas av sekretess. — Riksbanken har emellertid inte gjort gällande att det skulle vara i praktiken omöjligt att identifiera de handlingar Tina L önskar ta del av. Inte heller har riksbankens prövning av sekretessfrågan på sätt förutsätts i sekretesslagen avsett de särskilda handlingarna som framställningen gäller. Om en allmän handling som begärs utlämnad till en del omfattas av sekretess har sökanden rätt att ta del av övriga delar i avskrift eller kopia. Mot bakgrund av det anförda bör riksbanken på nytt ta ställning till Tina L:s framställning. — Regeringsrätten undanröjer riksbankens beslut och visar målet åter till riksbanken för ny prövning. (fd I 1989-02-14, Siversen)

Not 101. Besvär av Lars B och Carlos G ang rätt att ta del av allmän handling. Lars B och Carlos G begärde hos riksåklagaren att få tillgång till ett originalband från en telefonavlyssning den 1 mars 1986 samt till utskrift i dess helhet av samtalet på originalspråket och på svenska. *Riksåklagaren (1988-11-02)*: Originalbandet och utskrift av samtalet på originalspråket förvaras inte hos riksåklagaren. Er framställning rörande dessa handlingar föranleder därför ingen åtgärd. — Utskriften av samtalet på svenska ingår i förundersökningen rörande mordet på Olof Palme. Under hänvisning till 5 kap 1 § och 9 kap 17 § sekretesslagen finner sig riksåklagaren inte kunna bifalla Er framställning om utfående av denna utskrift. — Lars B och Carlos G anförde besvär. *Kammarrätten i Stockholm (Norström, Östberg-Anclow, Aldenstig)*: ej ändring. — Lars B och Carlos G fullföljde sin talan. *Regeringsrätten (1989-03-13, Hamdahl, Björne, Voss, Berglöf, Swartling)*: ej bifall. (fd I 1989-02-14, Siversen)

Not 102. Besvär av Anders G ang rätt att ta del av allmän handling. I en skrivelse till kammarrätten i Göteborg anförde Arne G: Den 27 november 1988 skrev han till byggnadsnämnden i Ale kommun och begärde att få kopior av vissa handlingar som rörde Hotell Surte. I en skrivelse den 21 december 1988 påminde han nämnden om att omedelbart översända de begärda handlingarna till honom. Vid kontakt med kommunen hade han erfarit att nämnden beslutat att avslå hans begäran. Han yrkade att kammarrätten skulle upphäva avslagsbeslutet. *Kammarrätten (1989-01-26, Wileke, Forsberg, Mattsson)*: Enligt 15 kap 7 § sekretesslagen får enskild föra talan mot beslut, varigenom myndighet har avslagit hans begäran att få ta del av handling. Något beslut har inte fattats av bygg- och miljönämnden i Ale kommun som innebär att Arne G:s begäran avslagits. Hans talan kan därför inte tas upp till prövning. — Det antecknas att bygg- och miljönämnden enligt en skrivelse den 23 december 1988 översänt de begärda handlingarna till Arne G. — Kammarrätten avvisar Arne G:s talan. — Arne G fullföljde sin talan. *Regeringsrätten (1989-03-13, Hamdahl, Björne, Voss, Berglöf, Swartling)*: ej ändring. (fd I 1989-02-14, Siversen)

Not 103. Ansökan av föreningen Ljugarn om återställande av försutten tid. Tekniska nämnden i Gotlands kommun beslöt den 28 september 1988 ang parkeringsplats. — Till stöd för sin ansökan anförde föreningen bl a att tekniska nämnden lämnat en felaktig besvärshänvisning. *Regeringsrätten (1989-03-13, Wahlgren, Tottie, Holstad)*: Besvär över tekniska nämndens beslut angående parkeringsplatsen skulle anföras i den för kommunalbesvär föreskrivna ordningen. Tekniska nämnden lämnade emellertid felaktig besvärshänvisning, enligt vilken besvär skulle anföras hos länsstyrelsen i Gotlands län och inges till tekniska nämnden inom tre veckor från det föreningen fått del av beslutet. Föreningens besvär har kommit in till tekniska nämnden inom den i besvärshänvisningen angivna tidsfristen. Med hänsyn till det anförda finner regeringsrätten att ansökningsen skall bifallas. — Regeringsrätten återställer den försuttna besvärstiden och visar målet åter till kammarrätten i Stockholm, som har att handlägga föreningens till länsstyrelsen ingivna besvär utan hinder av att de kommit in efter besvärstidens utgång. (fd III 1989-02-15, Vaks)

Not 104. Ansökan av Bo E och Rosemarie E om resning i ärende ang allmän fastighetstaxering 1981. Fastighetstaxeringsnämnden bestämde taxeringsvärdet